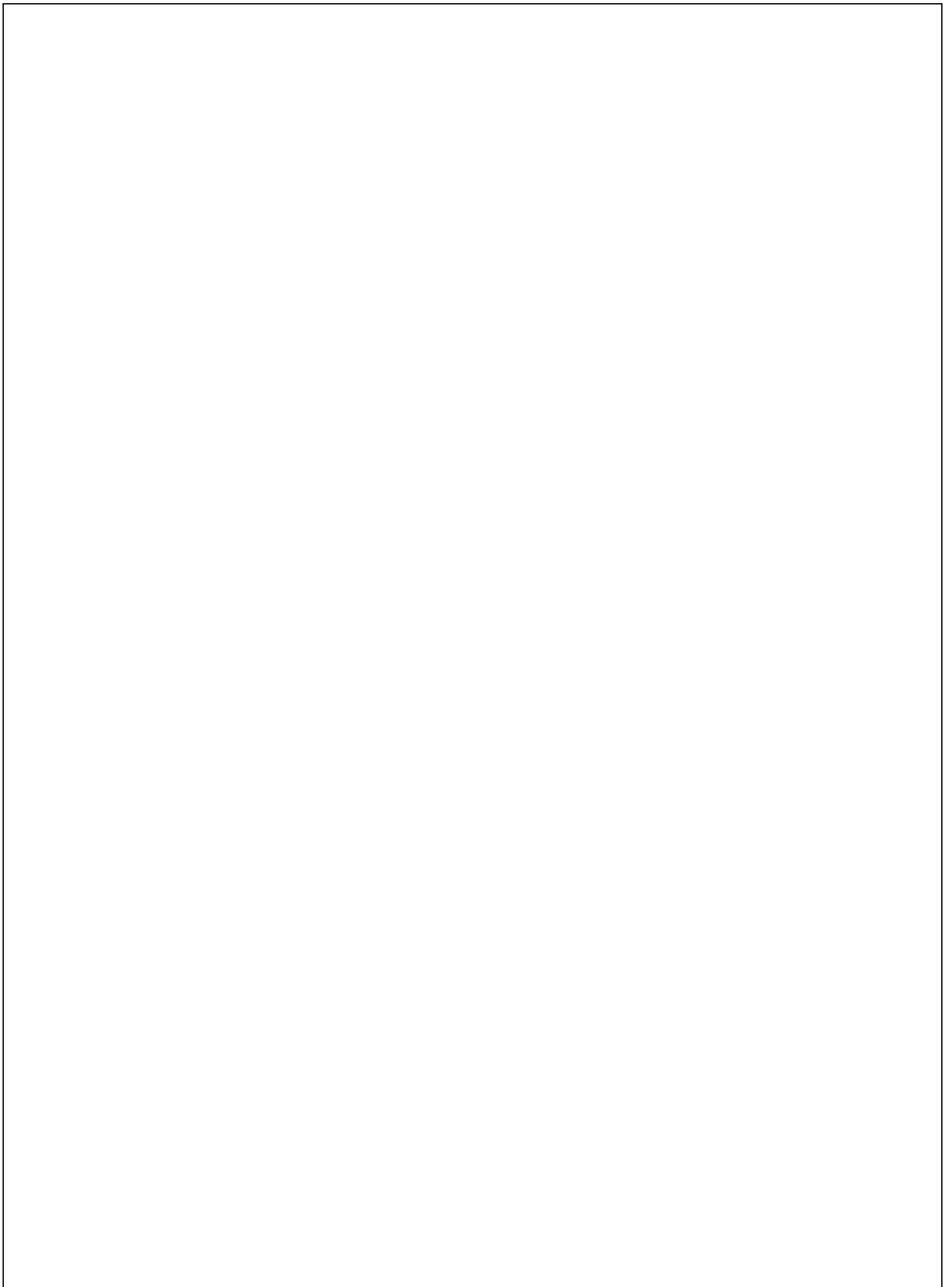


Peter Wierds,
mijnwerker uit Simpelveld.

De vrouwelijke lijnen,
Gillissen, Wauben,
Cornelissen, Didden,
Donners, Houben,
Ubachs en Wintgens.



De voorvaderen en
nakomelingen van
Peter Wierds,
mijnwerker uit Simpelveld.
Deel 2

M.M.H. Starmans

Schrijver: M.M.H. Starmans
Coverontwerp: M.M.H. Starmans
ISBN: 9789464656060
© M.M.H. Starmans



Moeder der schoone
Liefde

F. SCH. N. S. 2040 DÉPOSÉ



Gebed.

O Heer, laat goed-
gunstig de gebeden
Uwer Kerk tot U op-
stijgen, op dat alle aan-
vedtingen en dwalingen
wijken en zij U in veilige
vrijheid moge dienen.
Door Christus onzen
Heer. Amen.

Met kerkelijke goedkeuring.

Niemand weet waarheen hij gaat,
als hij niet weet waar hij vandaan komt.

Inhoud

Inhoud	7
Voorwoord	8
Een korte geschiedenis van Limburg	10
1. De vrouwelijke lijn "Gillissen"	15
2. De vrouwelijke lijn "Wauben"	22
3. De vrouwelijke lijn "Cornelissen"	31
4. De vrouwelijke lijn "Didden"	46
5. De vrouwelijke lijn "Donners"	59
6. De vrouwelijke lijn "Houben"	87
7. De vrouwelijke lijn "Ubachs"	115
8. De vrouwelijke lijn "Wintgens"	177

Voorwoord

Een aantal jaren geleden heb ik de stamboom van mijn vader uitgezocht en gepubliceerd. Het zoekwerk heeft heel wat tijd gekost en vaak zat ik in documenten te kijken die ik maanden daarvoor ook al in handen had. Dat moest toch veel efficiënter kunnen. De ervaring die ik had opgedaan, kon ik weer gebruiken bij het zoekwerk naar de stamboom Dedier van mijn schoonvader en de stamboom Trioen van mijn schoonbroer. Intussen is ook de stamboom Onbekent van mijn schoonmoeder verschenen. Hierbij heb ik het genoeg mogen smaken ook in Belgische en Franse archieven te neuzen. Uiteindelijk heb ik mijn zoektocht weer voortgezet in de Nederlandse archieven om de stamvader Wierts te vinden. Alle gegevens met betrekking tot de stamboom Wierts zijn gebundeld in de boeken die voor u liggen.

Stamboomonderzoek is makkelijk. Dankzij de digitale ontsluiting van archieven, hoef ik mijn bureau niet te verlaten. Hoewel de eerste nadruk op plaatsnamen en data is gericht, tekenen zich op de achtergrond ook verhalen af. Vaak ligt achter deze verhalen intens verdriet. Er zijn veel kinderen die vroegtijdig overlijden. Zo krijgt Henricus Wierts 4 kinderen. Hiervan sterven er 3 vroegtijdig. Ook zijn er tal van moeders die in het kraambed overlijden of aan kraamvrouwenkoorts. Kijk maar naar de tweede vrouw van Joannes Leonardus Wierts, die de geboorte van hun tweede kind niet overleeft. Hij is dan al voor de tweede keer weduwnaar en trouwt voor een derde keer.

Mijn persoonlijke geschiedenis is via een dun pad verbonden met duizenden anderen. Daaronder bevinden zich grootgrondbezitters en landbouwers, burgemeesters, schepenen en handelaren. Meer in de anonimiteit leverden dagloners, knechten, molenaars en metselaars hun bijdrage aan de geschiedenis en daarmee aan de mijne. Voor allen geldt hetzelfde: zonder hen zou ik er niet zijn geweest.

Begin 19^e eeuw voerde de Franse republiek de zogenaamde Code Napoléon in. Onderdeel van dit wetboek was het verplicht vastleggen van geboortes, huwelijken en sterfgevallen. Voor het overgrote deel van Nederland betekende dit ook dat ze een achternaam moesten aannemen. In Limburg lag dat anders. In onze streken heeft men voor 1650 al een vaste achternaam aangenomen. Gewone mensen konden in die tijd niet lezen of schrijven. Zij spraken die naam uit in het dialect. De pastoor of dominee schreef die namen op. De pastoor latiniseerde die namen en de dominee vernederlandste ze. Hoe ze werden opgeschreven, maakte niet uit, want ze konden toch niet worden gecontroleerd. Zo komt de naam Huntgens veelvuldig voor, maar de pastoor maakte daar Canisius van. De Code Napoléon zorgde er wel voor dat veel namen in het Frans werden opgeschreven. Petrus werd Pierre en Christianus werd Chretien. Zo werd Joannes Leonardus Wierts in het Frans Jean Leonard Wirths. Vaak is het daarom ook niet te achterhalen of iemand zich nu Giles noemde of Egidius.

Genealogische websites bieden een weelde aan informatie en grasduinen is simpel. In verloren uurtjes reis ik in een paar muisklikken vijf eeuwen terug in de tijd. Na afloop kan ik mijn kinderen vertellen dat ze verwant zijn aan de schepen Brouwers van Simpelveld in het begin van de 18^e eeuw. Niet dat het ze veel kan schelen. De interesse in het familieverleden lijkt vooral te leven bij degenen die zelf kinderen hebben of de vijftig zijn gepasseerd. Voor mij gelden beide criteria.

Vervolgens neem je het besluit om al die gegevens te bundelen, maar dat betekent ook dat je keuzes moet maken. Kijk ik alleen naar Wierts of moet er meer in? Uiteindelijk heb ik gekozen om van de mannelijke lijn Wierts van de hele stamreeks ook de broers en zussen op te nemen. Bij elke generatie staan dus de ouders inclusief alle kinderen. Elk persoon heeft een code gekregen, omdat namen vaak niet uniek zijn. Elke code begint met de eerste twee letters van de stamreeks, vervolgens volgt in Romeinse cijfers de

generatie en tot slot een doorlopend nummer van de bijbehorende generatie. Zo heeft mijn opa, waar deze zoektocht mee is begonnen, de code Wi.VII.9. Deze reeks neemt toe bij steeds jongere generaties. Verder zijn alle voorouders en nakomelingen dikgedrukt.

Voor alle vrouwelijke lijnen heb ik gekozen voor kwartierstaten. In een kwartierstaat worden van elk persoon steeds de ouders gegeven. Ook hier heeft elk persoon een unieke code. Deze code begint met de eerste twee letters van de bijbehorende reeks. Zo hebben we Gi (Gillissen), Wa (Wauben) Co (Cornelissen), Di (Didden), Do (Donners), Ho (Houben), Ub (Ubachs), Wn (Wintgens), Ja (Janssen) en Sk (van Schaijk) vervolgens in Romeinse cijfers de generatie en vervolgens een doorlopend nummer. Zo kan heel makkelijk een kind of een ouder worden gevonden. Neem bijvoorbeeld Joannes Wauben. Hij heeft code Wa.III.4. Zijn kind heeft dan code Wa.II.2 (de helft), terwijl zijn vader de code Wa.IV.8 (het dubbele) heeft en zijn moeder Wa.IV.9 (het dubbele plus één). Dit betekent ook dat alle vrouwen een oneven nummer hebben en alle mannen een even nummer. Alle kwartierstaten lopen dus op hoe verder ze in het verleden vertakken. In dit deel worden de vrouwelijke lijnen Gillissen, Wauben, Cornelissen, Didden, Donners, Houben, Ubachs en Wintgens behandeld.

Alle gegevens die ik heb gevonden zijn geverifieerd met de archieven. Waar dat mogelijk was heb ik hier een figuur of afbeelding van bijgevoegd. Zoals hierboven al is aangegeven is dat pas vanaf de Franse tijd gestructureerd gedaan. Alle stukken zijn rond die tijd in het Frans. Ze hielden er echter een eigen tijdrekening op na. Zo is Peter Joseph Wierds geboren op *du vingtieme jour du mois Brumaire de l'an treize*, oftewel op de twintigste dag van de nevelmaand in het dertiende jaar (van de Franse republiek). In onze jaartelling is dat 11 november 1804. Daarna is de Franse registratie overgenomen door de Nederlandse en soms Duitse overheid.

Een andere moeilijkheid is dat alle akten in het begin handgeschreven zijn en dat ontcijferen soms erg lastig is, zeker als we onze toevlucht moeten nemen naar de kerkboeken. Voordat de Fransen hier kwamen, werd alles door de pastoor bijgehouden in een doopboek (*liber baptizatorum*), trouwboek (*liber matrimonium*) en overlijdensboek (*liber mortuorum*). Hoe verder we terug in de tijd gaan hoe moeilijker deze te lezen zijn. Ten eerste is alles handgeschreven en zijn de letters anders dan de huidige en ten tweede is alles in het Latijn. Soms duurde het dan ook uren voordat het mij duidelijk werd wat er stond. Alle dopen en huwelijken voor 1800 zijn Rooms Katholiek, tenzij anders vermeld.

Al met al heb ik er uren plezier aan beleefd om alle puzzelstukjes uit het verleden te combineren tot dit boek dat voor u ligt. De meeste foto's komen uit de erfenis van mijn opa en oma. Tot slot wil ik alle familie bedanken die een bijdrage heeft geleverd.

Marco Starmans (Wi.IX.3)
23-9-2022
Rotterdam/Brasschaat (B)

Een korte geschiedenis van Limburg

Uit: *www.voorouderslimburg.nl*, Pieter Simons

De vrede van Munster

In 1648 werd de vrede van Munster getekend. De afspraken die hierbij werden gemaakt hadden weer allerlei problemen tot gevolg. Zuid-Limburg kwam voor de helft onder Staats bestuur (het grootste deel van het huidige Nederlandse Zuid-Limburg, de zogenaamde "Landen van Overmaes"), de andere helft (tegenwoordig Belgisch, vooral ten zuiden van het huidige Zuid-Limburg) bleef onder Spaans (Brussels) bestuur. Het Staatse deel verbood katholicisme en eigende zich alle kerkelijke goederen toe (In dit licht moet ook het Nederlands Hervormd huwelijk van Wilhelmus Starms (St.I.1) met Anna Ubachs (Ub.I.1) worden gezien). Het Staatse bestuur werd hierbij militair gesteund vanuit Maastricht. De adel en bevolking kwam hier steeds meer tegen in opstand. Vanaf ongeveer 1655 werd het pas een stuk rustiger in deze streken omdat de laatste vreemde troepen toen eindelijk verdwenen waren.

Geestelijk leven

Onmiddellijk na de zuiveringen van Alva rond 1570 werd een begin gemaakt met de contrareformatie. Er werden strenge kerkelijke regels geformuleerd. Ook werd toen het al wat oudere plan uitgevoerd tot een bisschoppelijke herindeling. Tot die tijd viel het grootste deel van het tegenwoordige Limburg onder het bisdom Luik. Daarnaast had je noordelijk gezien slechts één ander bisdom, het bisdom Utrecht. Het plan was om de bisdommen veel kleiner te maken en het bestuur dichter bij de mensen te brengen. Zo werd het bisdom Roermond opgericht. De magistraat van Roermond was hier tot dusver steeds op tegen geweest, waarschijnlijk beducht voor nog verdere uitbreiding van de geestelijke macht. Vooral de gilden lagen in die tijd vaak in de clinch met de talrijke kloosters, die veel macht en privileges hadden. Maar het stadsbestuur werd gezuiverd en er werd veel werk gemaakt van degelijke katholieke scholen. Ook de pastoors en kapelaans in de verschillende parochies kregen strenge voorschriften. Na enkele generaties was het katholicisme in deze regio weer vrij diep geworteld en de meesten wisten niet beter meer of dat het altijd zo was geweest. Alleen in de periode 1632-1637, toen Frederik Hendrik onder andere Roermond bezette, en later in de langere periode 1702-1715 werd het gereformeerde geloof weer toegestaan. Het was echter duidelijk dat het geen doen meer was om het katholieke geloof te verbieden in deze gebieden toen de contrareformatie zich stevig had geworteld. In de korte periodes dat bepaalde gebieden bezet waren door troepen van de Republiek der Nederlanden was dit de namelijk wel de wens van veel fanatieke predikanten uit het Noorden. Het is aardig om te lezen welke dingen allemaal speelden in de periode na de contrareformatie. Er is vanaf ongeveer 1640 tot 1795 documentatie van de processen van het officialaat (kerkelijke rechtbank) bewaard gebleven van het bisdom Roermond. Deze kerkelijke processen werden opgetekend in het Latijn. In een groot deel van het tegenwoordige Zuid-Limburg, was het omgekeerde aan de hand. De katholieke godsdienst was er weer stevig geworteld, maar toen hoorde het opeens bij Nederland en werd de Hervormde Kerk de officiële godsdienst.

1667 Inval Lodewijk XIV

Lodewijk XIV eiste voor zijn gemalin, een dochter van Philips IV van Spanje uit zijn eerste huwelijk, een deel van de zuidelijke gewesten op. Om zijn aanspraken kracht bij te zetten zond hij maar gelijk troepen om ze in bezit te nemen. Raadspensionaris Johann de Wit wist door samenwerking met Engeland en Zweden, Frankrijk te dwingen deze gebieden weer af te staan, maar Frankrijk eiste wel oorlogscontributie. In 1668 werden de steden Roermond en Venlo voor aanzienlijke bedragen aangeslagen om zich vrij te kopen van de Fransen. Omdat de bedragen niet gelijk opgehoest konden worden werden een aantal gijzelaars meegenomen, die pas twee jaar later vrijkwamen. Volgens een verslag van een hunner hadden zij "vele ongemacken ende peryckelen van dysenterie, peste ende contagieuse siekten, quellingen, stricte gevanckenissen ende insluytingen, smert ende misserie onderstaen." Niet lang daarna sloot Frankrijk een verbond met Engeland en Zweden, en nu was Holland juist aangewezen op de samenwerking met Habsburg (Brussel).

Lodewijk de XIV had de smaak te pakken. In 1672, nu wetende dat hij de steun had van Engeland, Zweden en zelfs de keizer van Beieren, trok hij opnieuw deze streken in. Eerst werden Tongeren en Maaseik bezet en weer werd het Zuidelijke Loonse land geteisterd door doortrekkende troepen. Maastricht werd belegerd, maar goed verdedigd door uitbrekende spaanse ruitery, die met de staatsen samenwerkte. Voor de winter trokken de Fransen zich terug naar de omgeving van Luik. Nu ging Prins Willem III met zijn troepen naar deze streken. Dat kostte elke plaats heel wat schade.

Tien jaar later is het weer raak: Lodewijk XIV maakt weer aanspraak op gebieden in de zuidelijke Nederlanden en het Rijnland. De vijandelijkheden beperken zich voor een groot deel tot het huidige Belgisch Limburg en een deel van Zuid-Limburg. Maastricht blijft dit keer gespaard.

De Spaanse successie-oorlog 1702-1713

Door opvolgingsperikelen kwam dit gebied ongewild weer in een oorlogssituatie terecht. Koning Karel II van Spanje had de tweede kleinzoon van Lodewijk XIV van Frankrijk (Philips van Anjou) tot zijn erfgenaam benoemd onder voorwaarde dat deze niet én koning van Frankrijk én koning van Spanje zou worden. De geldigheid van dit testament werd door De Oostenrijkse vorst Leopold I betwist, die zijn eigen zoon Karel op de Spaanse troon wilde zetten. Philips van Anjou werd tot Spaanse koning gekroond, en Lodewijk XIV concludeerde dat de Spaanse Nederlanden nu van hem waren.

1740-1748 Oostenrijkse successie-oorlog

Deze oorlog tussen Frankrijk en Pruisen met Oostenrijk heeft met name vanaf 1745 ook gevolgen voor Zuid-Limburg. Maastricht wordt veroverd en dankt aan de kortdurende bezetting de maquette van de stad die in Parijs nog steeds aanwezig is, en waarvan een kopie te zien is in het bibliotheekgebouw van Maastricht. Er ontstond in die tijd een grote munt-inflatie. De Kleefse munt (door de oorlogsinspanningen van de koning van Pruisen) was veel minder waard geworden. Mensen wilden dan ook niet meer in deze munt betaald worden. Aan het einde van de oorlog waren er geen territoriale wijzigingen, wel een toenadering van Frankrijk en Oostenrijk in de vorm van een alliantie. Het gevolg was, op een episode na, een einde van de oorlogshandelingen tot aan de Franse tijd.

1792: Begin Franse tijd

In 1792 trekt een Frans leger de Oostenrijkse Nederlanden en Brabant binnen. In december 1792 valt Roermond in Franse handen. De bisschop was toen al naar Venlo gevlucht. In 1793 weet een Oostenrijks-Pruisisch leger de Fransen weer te verdrijven. Maar de oorlog gaat voort. In 1794 wordt eerst het land van Loon door de Fransen veroverd, waarbij nu vele plunderingen plaats vinden. De steden aan de Maas vallen een voor een, alleen Venlo en vooral Maastricht weten het nog even vol te houden. In de periode 1795 tot 1806 werden er in korte tijd allerlei wetten en voorschriften doorgedrukt in de geannexeerde gebieden. Het gebied tussen Rijn en Maas wordt verdeeld in arrondissementen. Al snel hoort het grootste deel van het huidige Limburg bij het arrondissement Maastricht, dat weer verder verdeeld is in 30 kantons.

1814: Einde Franse tijd

In januari 1814 trokken de Fransen weg. Alleen in Maastricht en Venlo lieten ze nog een tijdlang garnizoenen achter. Op 5 mei 1814 werd Maastricht overgegeven aan Hollandse troepen. Het bestuursapparaat bleef intact, maar in de top werden Franse ambtenaren vervangen door ingezetenen. Maar van wie was nu eigenlijk alles? Voor de Franse tijd was Limburg verdeeld over met name de Staatsen, Oostenrijk en Pruisen. Oostenrijk liet zijn claim vallen in ruil voor Italiaanse gebieden, maar Pruisen wilde meer. De koning van Pruisen nam eerst het hertogdom Kleef en het Pruisische overkwartier in bezit en maakte daarna aanspraak op alle voormalige Oostenrijkse gebieden. In eerste instantie kreeg hij zijn zin: De Staatse regering kreeg slechts Maastricht, Stevensweert en Venlo en de gemeenten ten westen van de Maas. We spreken nu over januari 1815. Maar de onderhandelingen in Wenen gingen verder. Tijdens het Congres van Wenen in 1815 werd bepaald dat het 'Departement de la Meuse Inferieure' en een deel van het 'Departement de la Roer' deel zouden gaan uitmaken van het nieuwe Koninkrijk der Nederlanden. Het oostelijk gedeelte van het Pruisisch Overkwartier ging definitief naar Pruisen, het westelijk deel samen met het vroegere Oostenrijks en Staats Overkwartier werden ingedeeld bij de nieuwe provincie Limburg. Zo werd dus bereikt dat ook enkele gebieden ten oosten van de Maas aan de Koning der Nederlanden werden toegewezen. Slechts enkele gebieden rond Niederkrüchten en Herzogenrath, die eerder bij Gelre hoorden, waren overgegaan in Pruisische handen. De provincie Limburg bestond zo uit het gehele voormalige departement van de Nedermaas en uit delen van het vroegere departement van de Roer. Binnen Limburg werd Maastricht de hoofdstad en er kwamen drie kleinere arrondissementen: Maastricht, Roermond en Hasselt.

1830: Belgische opstand

In 1821 waren er al de eerste tekenen van ontevredenheid. burgemeester Hennequin van Maastricht werd vanwege zijn vrijzinnige ideeën ontslagen maar werd door de Maastrichtse bevolking vervolgens tot parlamentslid gekozen. De echte opstand begon in Brussel in 1830. Limburg sloot zich voor het grootste deel aan bij de opstandelingen, de Nederlandse generaal Daine liep bijvoorbeeld over naar de Belgische opstandelingen en bezette met het Maasleger Maaseik, Roermond en Venlo. In Venlo maakte de burgerij de poorten voor hem open en keerde zich tegen het garnizoen van de Hollanders wat er gelegerd was. Ook Sittard koos resoluut voor de Belgen. Al snel was de hele provincie Limburg, met uitzondering van Maastricht, in Belgische handen. In 1831 werd de afscheiding een feit, maar Nederland kreeg bedongen dat het een aantal steden en Staatse dorpen mocht behouden. Deze regeling werd door de Belgen niet geaccepteerd en het gevolg was dat Nederlandse troepen toen op 2 augustus 1831 België binnentrokken. Een groot aantal Belgisch Limburgse steden werd "veroverd". Maar de maassteden, behalve Maastricht, bleven in Belgische handen. Toen de Fransen de Belgen te hulp kwamen trok Nederland zich terug naar Noord-Brabant en Maastricht. Er volgde een wapenstilstand. tot 1839 was geheel Limburg, met uitzondering van Maastricht, nu onder Belgisch bestuur.

1839: Definitieve splitsing

Negen jaar lang was Maastricht in staat van beleg. Het eerste jaar was er slechts een beetje verkeer met Aken mogelijk. In 1833 werd de Maas vrijgegeven voor vervoer. In 1838 gaf Willem I toe en accepteerde dat Limburg en Luxemburg verdeeld zouden worden in een Nederlands en Belgisch deel. De bevolking van Limburg wilde dit absoluut niet, ze waren nu al negen jaar gewend aan een goed en verdraagzaam Belgisch bestuur. Limburg was evenals Luxemburg vertegenwoordigd in de kamer en senaat te Brussel. Er was een grote staatkundige vrijheid en de belastingdruk was minder hoog dan in Nederland. Een vloed van petitiees stroomde naar de volksvertegenwoordigers en naar de regering te Brussel om te protesteren. De kamer van afgevaardigden nam op 28 april 1838 met algemene stemmen een motie aan waarin de koning werd opgeroepen bij de onderhandelingen Limburg en Luxemburg niet prijs te geven. Frankrijk ondersteunde deze wens in eerste instantie. Deze staat wilde zelfs 60 miljoen franken uitkeren aan Nederland als Limburg en Luxemburg bij België konden blijven. Maar Willem I gaf geen krimp en dreigde opnieuw met oorlog. In januari 1839 trok het Belgische leger zich bij de Nederlandse grens samen, en ook de Nederlandse regering trok met zijn leger naar de grens. Toen Frankrijk zijn steun aan België introk besloot België aan de eisen van Nederland toe te geven. De Limburgse bevolking was troosteloos. In een laatste poging het tij te keren begaf graaf Jean Baptiste de Marchant d' Ansembourg van Amstenrade zich naar Parijs. Zijn reis was tevergeefs. Toen hij terug kwam werd hij in Limburg afgehaald door een ruitersstoet van meer dan 300 man. Men spande de paarden van de koets van de graaf af en het volk trok de wagen. Harmonieën, schutterijen, gemeenteraden en burgemeesters: er ontstond een reusachtige stoet. Men schat dat er meer dan 20.000 mensen die dag te Amstenrade waren samengekomen. Toen bedong de Belgische regering dat elke Limburger en Luxemburger die Belgisch wenste te blijven vrij kon verhuizen. Van dat recht hebben ongeveer 3000 personen gebruik gemaakt. Het ging voor het grootste deel om verhuisde Limburgers, in Luxemburg is vrijwel iedereen blijven wonen waar hij al woonde. Hiermee was de splitsing nu een feit en ze werd in 1839 officieel. De Nederlandse Limburgers werden gelijk al uitgesloten door koning Willem I om mee te mogen stemmen over de grondwet van 1840, Noord-Brabant protesteerde hier als enige provincie tegen. Het Nederlandse deel van Limburg werd overigens niet zomaar een provincie. Het werd het nieuwe hertogdom Limburg en ging bovendien deel uitmaken van de Duitse Bond. (behalve de steden Maastricht en Venlo) Dit lidmaatschap bracht de verplichting met zich mee dat in een gegeven situatie het hertogdom verplicht kon worden om militairen te leveren. In 1866 stapte het hertogdom uit de Duitse Bond en verloor bovendien de status van hertogdom (de titel bleef echter nog door het provinciaal bestuur gehandhaafd tot 1906). Toen in 1848 moeilijkheden ontstonden met de Duitse landenbond, bleken veel Nederlandse parlementariërs zonder problemen Limburg over te willen doen aan Duitsland. In België is de kwestie tot 1870 een agendapunt gebleven: moet Nederlands Limburg niet weer terug bij België worden gevoegd? Wat ook speelde was dat Limburg moest meebetalen aan de immense staatsschulden van Nederland, opgelopen door de pogingen tot het neerslaan van de Belgische opstand. Op 3 maart 1843 schrijft de gouverneur van het hertogdom Limburg aan de minister van justitie: "Ware het hertogdom Limburg een gewest van België, zoude dat rijk op de rustige stemming der ingezetenen geheel kunnen rekenen, en overtuigd kunnen zijn, dat Limburg alles zoude aanwenden om de Franse revolutie te keeren. Maar in het hertogdom Limburg bestaat wegens een topografische ligging, godsdienst, gewoonten, een groot verlangen uit de geïsoleerde positie te geraken, waarin het zich nu bevindt, en een hereeniging met België zoude schier alle inboorlingen, dan bijzonder de ingezetenen van Maastricht, aangenaam zijn." In het Frankfurter parlement hadden ook een tweetal door verkiezingen aangewezen vertegenwoordigers van het hertogdom Limburg zitting (baron van Scherpenzeel en L.A.M. Schoenmaeckers), beiden overtuigd voorstander van opname van Limburg als zelfstandig hertogdom in de Duitse bond. Uiteindelijk kwam er een resolutie waarin werd vastgesteld dat de vereniging van Nederlands Limburg met Nederland in strijd met de grondwet was. De reacties vanuit

de Nederlandse pers waren opmerkelijk: "Limburg is een jammerlijke strook gronds, een uitwas van ons land, dat onze beste sappen verteert." Maar zover is het nooit gekomen, door innerlijke verdeeldheid binnen de Duitse bond.

1867, Bismarck

In 1867 dreigde Nederland even in oorlog te komen met Pruisen, toen Bismarck alsnog eiste dat Limburg opgenomen zou worden in de Duitse bond. Een internationale conferentie in Londen had tot gevolg dat Bismarck alsnog van zijn aanspraken afzag. Maar intussen hadden de Limburgers alle vertrouwen in het Nederlandse kabinet, dat duidelijk geneigd was geweest Limburg zo maar te laten vallen, verloren. Daarbij kwamen nog andere zaken als de verwaarlozing van de Maas als vrachtrivier.

1875, opkomst industrie

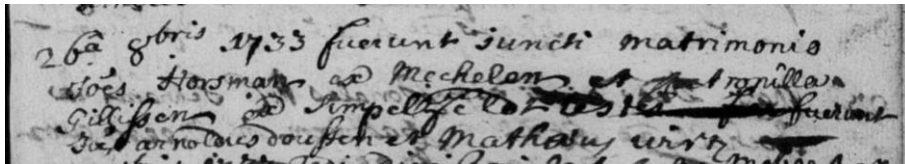
In het laatste kwartaal van de eeuw begint een grote opleving van de industrie. In Zuid-Limburg vooral de mijnbouw, in andere delen als Midden-Limburg bijvoorbeeld de pannenindustrie. Tot die tijd is de werkloosheid erg groot en veel Limburgers emigreren naar Duitsland of Amerika. Verder is er een actief trekken van seizoensarbeiders naar nabijgelegen plaatsen, met name in de zomer. Vanaf 1853 ontstaat in deze streken de eerste "grootindustrie", door toepassing van met name de stoommachine. Ook gieterijen die gietijzeren mallen konden maken voor bijv. de klei-industrie maken grote producties mogelijk (de eersten in Blerick en Tegelen). Snel daarna komen metaalwaarfabrieken, die de onderdelen voor landbouwmachines gaan maken. Maar met name tegen 1900 worden de nadelige gevolgen van deze industriële revolutie zichtbaar: in 1899 is bijvoorbeeld in Maastricht 65% van de bevolking in een een- of tweekamerwoning ondergebracht. De zuigelingensterfte ligt ver boven het landelijk gemiddelde. In de aardewerkindustrie komen zeer veel longziekten voor. Een bestaansminimum werd gesteld op F1,80 per dag, maar dat verdiende bijna niemand. Met name katholieke organisaties bleken in de 20e eeuw in Limburg in staat om hier verbetering in aan te brengen.

1. De vrouwelijke lijn “Gillissen”

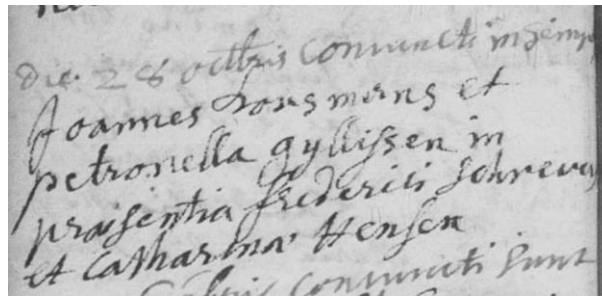
Introductie

De geboorte- of doopdatum van Petronella Gilissen [Geijlissen] [Gylissen] [Gillessen] (Gi.I.1) is niet bekend en daarmee is het onmogelijk om ook haar ouders te vinden. Daarmee is Petronella op dit moment de stammoeder van de lijn Wierts. Ook al kunnen we niet verder terug in de tijd, we kunnen wel vooruit. En dat is bijzonder interessant, want er bestaat, zoals ik het wil noemen, een Gilissen-Hoffman-dynastie.

Na de dood van Henricus Wierts (Wi.I.1) op 15-9-1719 te Eys, huwt Petronella voor de tweede keer, nu met Joannes Horsmans (gedoopt 8-2-1676 te Gulpen, overleden te Nijswiller en begraven 2-12-1738 te Mechelen. Opmerkelijk is dat ze 26-10-1733 te Simpelveld (figuur 1.1) trouwt en 28-10-1733 te Eys (figuur 1.2) nogmaals trouwt.



Figuur 1.1: liber matrimonium st. Remigius Simpelveld, Jões Horsmans en Petronilla Gillissen



Figuur 1.2: liber matrimonium st. Agatha Eys, Joannes Horsmans en Petronella Gyllissen

Het tweede opmerkelijke feit is dat bij het huwelijk in Simpelveld, haar zoon uit het eerste huwelijk, **Mathaeus Wirtz** (Wi.II.4) getuige is.

Uit dit huwelijk komen twee kinderen voort:

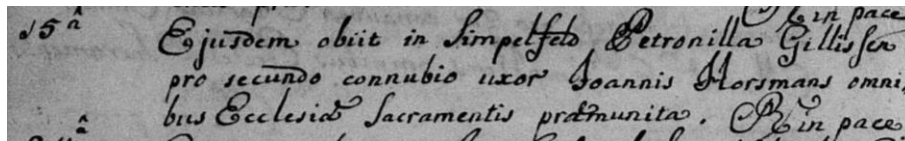
- A1. Joannes Leonardus Horsmans, gedoopt 12-12-1735 te Eys, overleden 8-8-1810 te Horbach (D)
- A2. Nicolaus Horsmans, gedoopt 8-9-1737 te Mechelen, overleden 27-8-1794 te Vijlen

Rond dezelfde tijd, huwen op 19-11-1726 te Laurensberg (D), Joannes Hoffman (**B0**) en Maria Catharina Horbach. Zij krijgen drie kinderen:

- B1. Mathias Hoffman, gedoopt 9-8-1729 te Laurensberg (D), overleden 7-7-1777 te Heerlen
- B2. Maria Josepha Hoffman, gedoopt 12-2-1731 te Laurensberg (D), overleden 10-4-1804 te Horbach (D)
- B3. Joannes Leonardus Hoffman, gedoopt 31-10-1737 te Laurensberg (D), overleden 13-4-1788 te Simpelveld

Hieronder zal ik de gebeurtenissen in chronologische volgorde plaatsen. Belangrijk is om op de interessante getuigen bij gebeurtenissen te letten

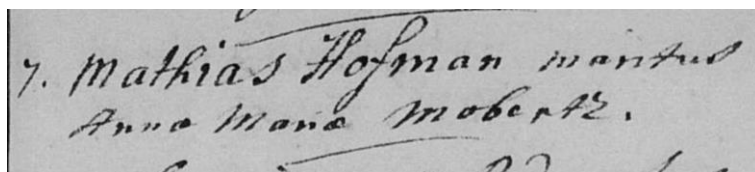
- 1-10-1746 Huwelijk te Simpelveld tussen Joannes **Mathias Wirtz** (Wi.II.4) en **Anna Adelheydis Wauben** (Wa.I.1). Één van de getuigen is de elfjarige Joannes Leonardus Horschman (A1), de halfbroer van Mathias.
- 14-3-1747 Doop te Simpelveld van Joannes Henricus Wirtz (Wi.III.1), zoon van **Joannes Mathias Wirtz** (Wi.II.4) en **Anna Adelheydis Wauben** (Wa.I.1). Één van de doopgetuigen is Joannes (Leonardus) Horschman (A1).
- 18-2-1755 Doop te Simpelveld van Lucia Elisabeth Wirtz (Wi.III.4), dochter van **Joannes Mathias Wirtz** (Wi.II.4) en **Anna Adelheydis Wauben** (Wa.I.1). Één van de doopgetuigen is Joannes Leonardus Horschman (A1).
- 7-11-1757 Doop te Simpelveld van Joanna Maria Wirtz (Wi.III.5), dochter van **Joannes Mathias Wirtz** (Wi.II.4) en **Anna Adelheydis Wauben** (Wa.I.1). Één van de doopgetuigen is Nicolaus Horschman (A2).
- ±1760 Huwelijk van Nicolaus Horsmans (A2) met Catharina Cleijne
- 29-5-1760 Huwelijk te Laurensberg (D) tussen Joannes Leonardus Horsmans (A1) en Maria Josepha Hoffman (B2). Getuigen Nicolaus Hors[man] (A2) en Mathias Hoff[man], de broers van bruidegom en bruid.
- 25-4-1762 Doop te Laurensberg (D) van Joannes Josephus Horsman, eerste kind van Joannes Leonardus Horsmans (A1) en Maria Josepha Hoffman (B2). Één van de doopgetuigen is **Petronella Gillissen** (Gi.I.1).
- 15-10-1763 Overlijden te Simpelveld van **Petronella Gillissen** (Gi.I.1) (figuur 1.3).



Figuur 1.3: liber mortuorum st. Remigius Simpelveld, Petronilla Gillissen (Gi.I.1)

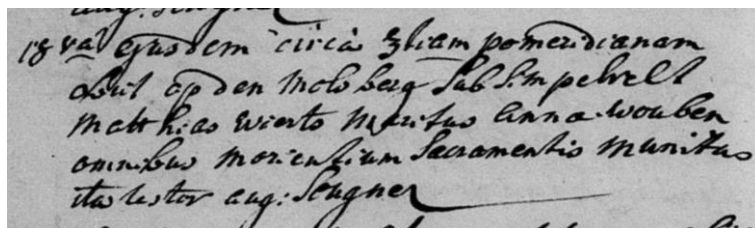
- 24-10-1766 Overlijden te Vijlen van Catharina Cleijne, eerste vrouw van Nicolaus Horsmans (B2).
- 12-12-1768 Doop te Laurensberg (D) van Joannes Nicolaus Horsman, vierde kind van Joannes Leonardus Horsmans (A1) en Maria Josepha Hoffman (B2). Één van de doopgetuigen is Nicolaus Horsman (A2).
- 14-1-1769 Huwelijk te Heerlen tussen Mathias Hoffman (B1) en Anna Catharina Moberths. Één van de getuigen is Johan Leonard Horstman (A1)
- ±1770 Huwelijk van Nicolaus Horsmans (A2) met Anna Catharina Wiessen [Deswijsen] [Deswisen] (A3)
- 26-8-1771 Doop te Laurensberg (D) van Anna Maria Horsman, vijfde kind van Joannes Leonardus Horsmans (A1) en Maria Josepha Hoffman (B2). Één van de doopgetuigen is **Anna Wopen [Wauben]** (Wa.I.1).
- 2-4-1775 Doop te Laurensberg (D) van Maria Elisabetha Horsman, zesde kind van Joannes Leonardus Horsmans (A1) en Maria Josepha Hoffman (B2). Één van de doopgetuigen is Lucia Elisabetha Wirtz (Wi.III.4), dochter van **Joannes Mathias Wirtz** (Wi.II.4) en **Anna Adelheydis Wauben** (Wa.I.1).
- 14-10-1776 Huwelijk te Simpelveld tussen **Joannes Leonardus Wierts** (Wi.III.2), zoon van **Joannes Mathias Wirtz** (Wi.II.4) en **Anna Adelheydis Wauben** (Wa.I.1), en Maria Catharina Cornelissen (Co.I.1).

- 22-11-1776 Doop te Simpelveld van Anna Mechtildis Wierts, eerste kind van Joannes Leonardus Wierts (Wi.III.2) en Maria Catharina Cornelissen (Co.I.1). Één van de doopgetuigen is **Anna Adelheydis Wauben** (Wa.I.1).
- 7-7-1777 Overlijden te Heerlen van Mathias Hoffman (figuur 1.4)



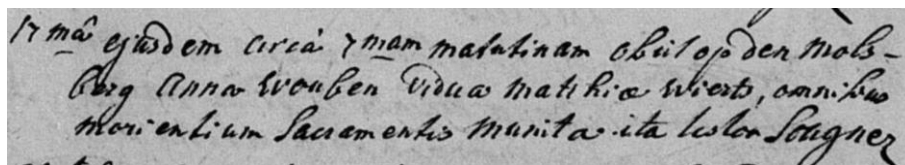
Figuur 1.4: liber mortuorum st. Pancratius Heerlen, Mathias Hoffman

- 8-4-1778 Doop te Simpelveld van Maria Adeleydis Wierts, tweede kind van Joannes Leonardus Wierts (Wi.III.2) en Maria Catharina Cornelissen (Co.I.1). Één van de doopgetuigen is **Joannes Mathias Wierts** (Wi.II.4).
- 11-1-1780 Doop te Simpelveld van Nicolaus Wierts, derde kind van Joannes Leonardus Wierts (Wi.III.2) en Maria Catharina Cornelissen (Co.I.1). Één van de doopgetuigen is Nicolaus Horsmans (A2)
- 24-11-1782 Doop te Simpelveld van Anna Catharina Wierts, vierde kind van Joannes Leonardus Wierts (Wi.III.2) en Maria Catharina Cornelissen (Co.I.1). Één van de doopgetuigen is Catharina Deswijsen (A3), vrouw van Nicolaus Horsmans (A2).
- 1-6-1783 Huwelijk te Simpelveld tussen Joannes Leonardus Hoffman (B3) en Lucia Elisabeth Wierts (Wi.III.4), dochter van **Joannes Mathias Wirtz** (Wi.II.4) en **Anna Adelheydis Wauben** (Wa.I.1).
- 29-8-1784 Doop te Simpelveld van Joannes Mathias Hoffmans, eerste kind van Joannes Leonardus Hoffman (B3) en Lucia Elisabeth Wierts (Wi.III.4). Doopgetuigen zijn **Joannes Mathias Wierts** (Wi.II.4) en Maria Josepha Hoffman (B2), vrouw van Joannes Leonardus Horsmans (A1).
- 21-4-1785 Doop te Simpelveld van Joannes Petrus Wierts, vijfde kind van **Joannes Leonardus Wierts** (Wi.III.2) en Maria Catharina Cornelissen (Co.I.1). Één van de doopgetuigen is Maria Josepha Hoffman (B2), vrouw van Joannes Leonardus Horsmans (A1).
- 18-9-1786 Overlijden te Simpelveld van **Joannes Mathias Wierts** (Wi.II.4) "op den Molsberg" (figuur 1.5).



Figuur 1.5: liber mortuorum st. Remigius Simpelveld, Mathias Wierts (Wi.II.4)

17-3-1787 Overlijden te Simpelveld van **Anna Adelheydis Wauben** (Wa.I.1) "op den Molsberg" (figuur 1.6).

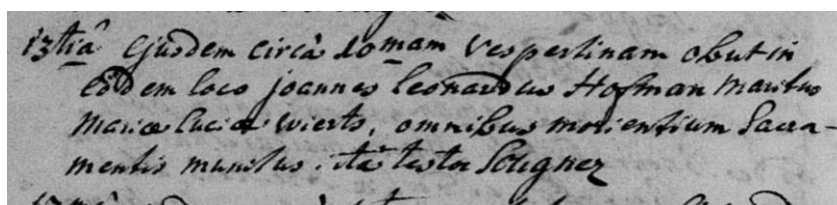


17^{ma} ejusdem circa 7^{ma} matutinam obiit op den Mols-
berg Anna Wouben Vidua Matricia Wierst, omnibus
Mortuorum Sacramentis munita. ita testor Sogner

Figuur 1.6: liber mortuorum st. Remigius Simpelveld, Anna Wouben (Wa.I.1)

17-3-1788 Doop te Simpelveld van Joannes Leonardus Hofman, tweede kind van Joannes Leonardus Hoffman (B3) en Lucia Elisabeth Wierst (Wi.III.4). Doopgetuigen zijn Joannes Leonardus Hofmans (A1) en Anna Catharina Deswisen (A3), vrouw van Nicolaus Horsmans (A1).

13-4-1788 Overlijden te Simpelveld van Joannes Leonardus Hoffman "op den Molsberg".

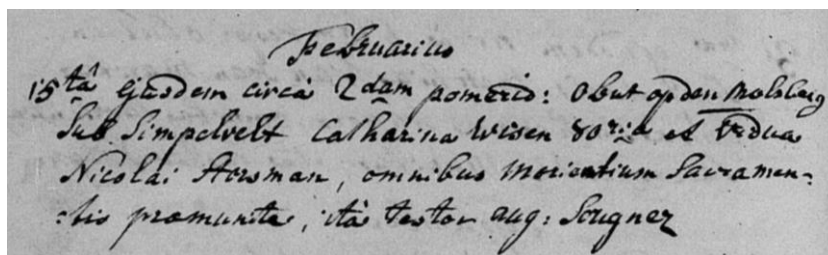


13^{ta} ejusdem circa 10^{ma} vespertinam obiit in
eodem loco Joannes Leonardus Hoffman Maritus
Matric. Lucia Wierst, omnibus Mortuorum Sacra-
mentis munitus. ita testor Sogner

Figuur 1.7: liber mortuorum st. Remigius Simpelveld, Joannes Leonardus Hofman

27-8-1794 Overlijden te Vijlen van Nicolaus Horsmans (A2).

15-2-1801 Overlijden te Simpelveld van Anna Catharina Deswisen (figuur 1.8 en figuur 1.9) "op den Molsberg", (A3), tweede vrouw van Nicolaus Horsmans (A2).



Februarius
15^{ta} ejusdem circa 2^{da} pomerid: Obiit op den Molsberg
Sub Simpelveld Catharina Wisen 80^{ra} et Vidua
Nicola: Horsman, omnibus Mortuorum Sacramen-
tis munita, ita testor Aug: Sogner

Figuur 1.8: liber mortuorum st. Remigius Simpelveld, Catharina Wisen

ACTE DE DÉCÈS.

MAIRIE de Simpelveld en canton de Roden
ARRONDISSEMENT communal de Maestricht
Du vingt sixième jour du mois de pluviôse l'an neuf
de la République Française.

ACTE DE DÉCÈS de Catharina Wiessen
décédée le vingt six pluviôse à cinq heure du matin profession
de médiante âgé de quatre vingt six ans, né à Juler
département de la Meuse inférieur demeurant à Simpelveld

fil de matant du ers Jean guille-
et de aume van den hoff, A domicilié à Simpelveld

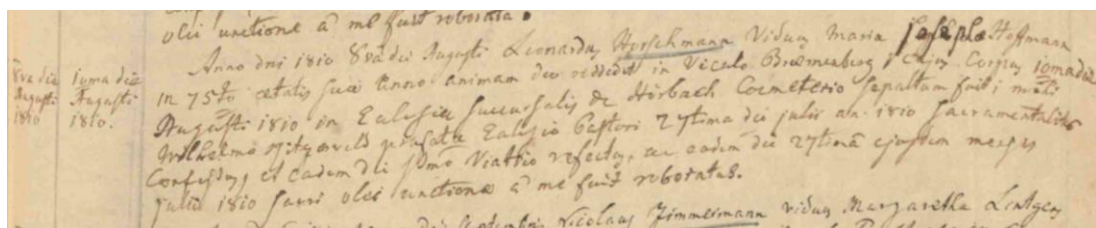
Sur la déclaration à moi faite par le Citoyen J. G. van den hoff
ag. de quarant. ans, demeurant à Simpelveld profession
de Cultivateur qui a dit être le cousin du défunt et par
le Citoyen godfried holland ag. de quarant. trois ans
demeurant à Simpelveld profession de Cultivateur
qui a dit être le voisin du défunt Et ont signé avec moi
marque X du ers Jean guillaume van den
hoff, lequel a déclaré ne savoir rien

Constaté par moi J. B. van Borschmaire de Simpelveld faisant
les fonctions d'officier public de l'état civil, soussigné

Figuur 1.9: overlijdensakte Catharina Wiessen

Opmerking: halverwege staat matant du [citoye]ns Jean Guillaume van den Hoff, ofwel bloedverwant van Joannes Wilhelmus van den Hoff. Joannes Wilhelmus van den Hoff was de tweede echtgenoot van Lucia Elisabeth Wierts (Wi.III.4).

- 10-4-1804 Overlijden te Horbach (D) van Maria Josephina Hoffman (B2), vrouw van Joannes Leonardus Horsmans (A1).
- 8-8-1810 Overlijden te Horbach (D) van Joannes Leonardus Horsmans (A1) (figuur 1.10).



Figuur 1.10: liber mortuorum st. Heinrich Horbach (D), Leonardus Horschmann

Al met al een ingewikkeld patroon van wederzijdse (doop)getuigen en familierelaties tussen de afstammelingen van Petronella Gillissen (Gi.I.1) en de familie Hoffman-Horbach.

2. De vrouwelijke lijn “Wauben”

Introductie

Op 20-1-1700 trouwen te Marienberg Leonardus Wauben en Elisabeth Osnabrugs. Getuigen bij dit huwelijk zijn Wilhelmus Wauben en Anna Maria Schabots. Wilhelmus Wauben is de broer van de bruidegom. De relatie van Anna Maria Schabots met de bruid is interessanter. Daarvoor moeten we een generatie terug. De ouders van Elisabeth Osnabrugs zijn Henricus Osenbruch en Anna Catharina Lipman. Zij krijgen 6 kinderen:

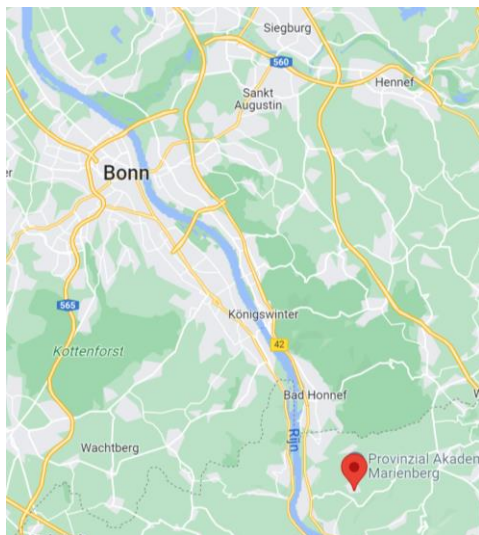
1. Franciscus Gaspar Osenbruch, gedoopt 12-7-1677 te Merkstein (D)
2. Joannes Albertus Ossenbruggen, gedoopt 2-2-1679 te merkstein (D)
3. Sophia Elisabeth Ossenbruggen, gedoopt 12-1-1681 te Merkstein (D), overleden 10-12-1750 te Simpelveld
4. Casparus Osenbruch, gedoopt 9-12-1682 te Merkstein (D), overleden 22-5-1736 te Eyselshoven
5. Anna Margaretha Ossenbruggen, gedoopt 9-12-1682 te Merkstein (D), overleden 12-2-1754 te Bruchhausen (D)
6. Caspar Balthasar Ossenbruggen, gedoopt 18-11-1685 te Merkstein (D)

Van Henricus Osenbruch was dit zijn eerste en enige huwelijk, maar Anna Catharina Lipman was al eens getrouwd geweest, namelijk met Antonius Schauot [Schevot] [Schaboth], overleden 22-10-1674 te Marienberg (D). Zij krijgen 4 kinderen:

1. Anna Maria Schauot, gedoopt 10-10-1666 te Marienberg (D)
2. Anna Schauot, gedoopt 18-4-1668 te Marienberg (D)
3. Joannes Wilhelmus Schauot, gedoopt 13-1-1670 te Marienberg (D)
4. Helena Schauot, gedoopt 5-5-1673 te Marienberg (D)

In de eerste dochter herkennen we de getuige bij het huwelijk van Leonardus Wauben en Elisabeth Osnabrugs. Dit was haar halfzus die zij gevraagd heeft om getuige te zijn.

Nog twee laatste zaken zij opgemerkt. In de hieronder volgende kwartierstaat wordt regelmatig de plaats Bruchhausen (D) genoemd. Dit is niet dezelfde plaats als Broekhuizen bij Rimburch, maar ligt ten zuiden van Bonn (D). Verder komen de stamvaders Osnabrugs uit Unna (D) bij Dortmund (D)



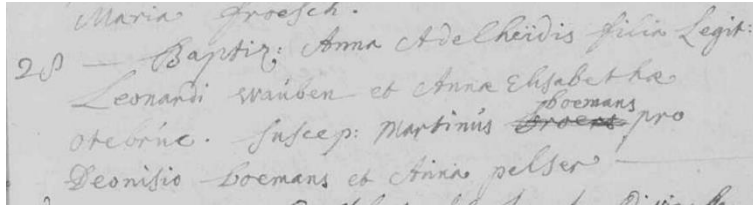
Bruchhausen bij Bonn



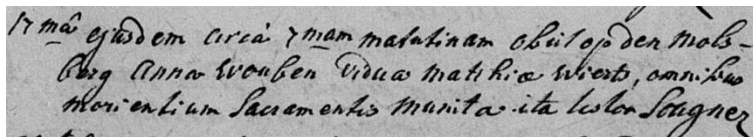
Unna bij Dortmund, stadswallen; bron wikipedia

Generatie I: probanda

Wa.I.1 **Anna Adelheydis “Anna” Wauben [Wouben]** ♀, gedoopt 28-2-1720 te Sempelveld (doopgetuigen Dionisius Boemans ♂ en Anna Pelser ♀) (figuur 2.1), overleden 17-3-1787 te Sempelveld “op den Molsberg” (figuur 2.2). Dochter van **Leonardus Wauben** (Wa.II.2) en **Anna Elisabeth Osnabrück** (Wa.II.3).



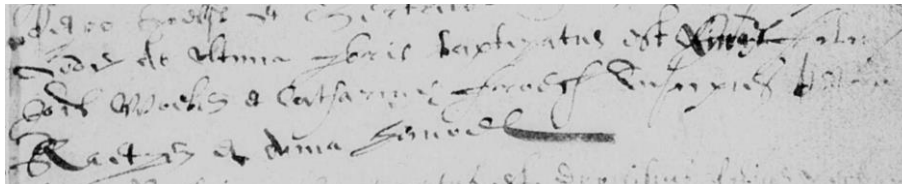
Figuur 2.1: liber baptizatorum st. Remigius Sempelveld, Anna Adelheidis Wauben (Wa.I.1)



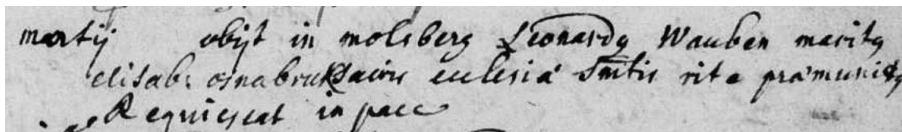
Figuur 2.2: liber mortuorum st. Remigius Sempelveld, Anna Wouben (Wa.I.1)

Generatie II: ouders

Wa.II.2 **Leonardus “Linert” Wauben [Woeben]** ♂, gedoopt 30-9-1663 te Sempelveld (doopgetuigen: Petrus Raetzen ♂ en Anna Eemoel ♀) (figuur 2.3), overleden 3-1731 te Sempelveld “Molsberg” (figuur 2.4). Zoon van **Joannes Wauben** ♂ en **Catharina Frösch** ♀.

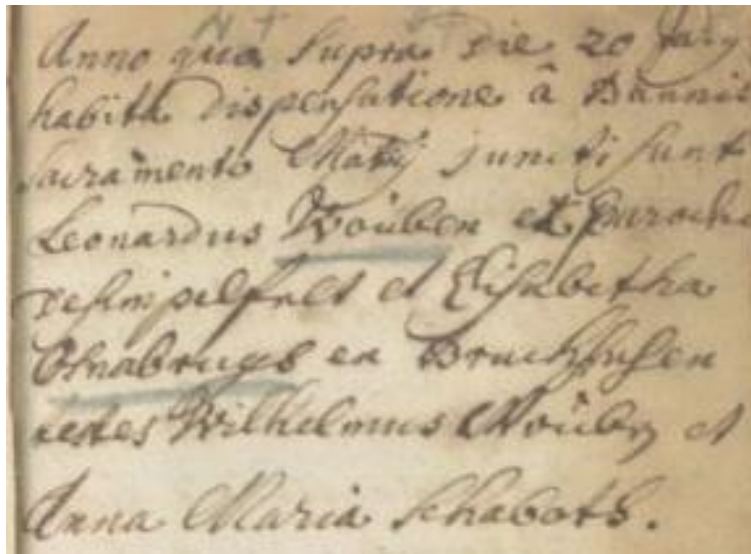


Figuur 2.3: liber baptizatorum st. Remigius Sempelveld, Linert Woeben (Wa.II.2)



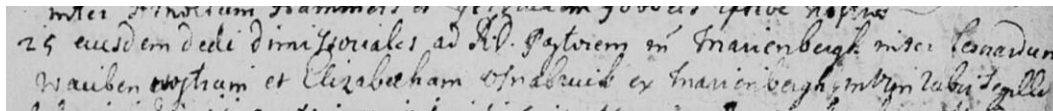
Figuur 2.4: liber mortuorum st. Remigius Sempelveld, Leonardus Wauben (Wa.II.2)

Gehuwd 20-1-1700 te Marienberg (D) (figuur 2.5), getuigen Wilhelmus Wouben ♂ en Anna Maria Schabots ♀, met



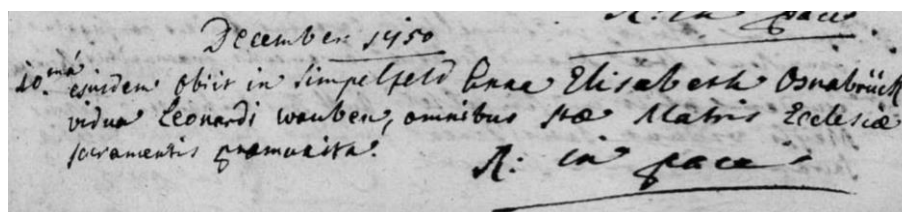
Figuur 2.5: liber matrimonium st. Mariä Heimsuchung Marienberg (D), Leonardus Wouben (Wa.II.2) en Elisabetha Osnabrugs (Wa.II.3)

huwelijk op 25-1-1700 ingeschreven in Simpelveld (figuur 2.6)



Figuur 2.6: liber matrimonium st. Remigius Simpelveld, Leonardus Wouben (Wa.II.2) en Elisabetha Osnabrück (Wa.II.3)

Wa.II.3 **Anna Elisabeth Osnabrück [Osebruc] [Osnabrugh] [Osenbruch] [Osenbrucken] [Rosenbruck] [Hochenbruck] [Hobrugen]** ♀, gedoopt 12-1-1681 te Merkstein (D) (doopgetuigen: Johannes Hermannus de Holdt ♂, barones Sophia Anna Elisabeth Boemer ♀ en Maria Lipman ♀), overleden 10-12-1750 te Simpelveld (figuur 2.7). Dochter van **Henricus Ossnabrücken [Ossenbruggen] [Osenbruch]** ♂ (Wa.III.6) en **Anna Catharina Lipman** ♀ (Wa.III.7).

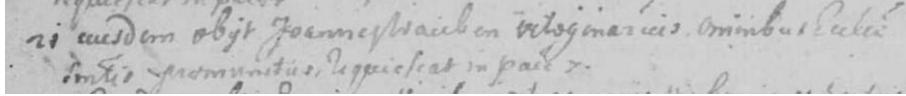


Figuur 2.7: liber mortuorum st. Remigius Simpelveld; Elisabeth Osnabrück (Wa.II.3)

Uit dit huwelijk
Anna Adelheydis "Anna" Wouben [Wouben] ♀ (Wa.I.1).

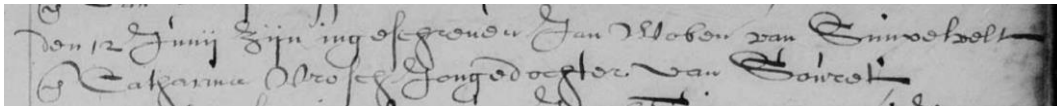
Generatie III: grootouders

Wa.III.4 **Joannes Woeben [Wauben] [Waben]** ♂, geboren circa 1619 te Simpelveld, overleden 21-4-1703 te Simpelveld (figuur 2.8). Zoon van **Petrus Wauben** ♂ (Wa.IV.8) en **Anna Boenen** ♀ (Wa.IV.9).



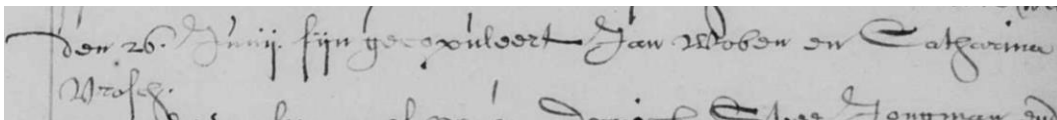
Figuur 2.8: liber mortuorum st. Remigius Simpelveld, Joannes Wauben (Wa.III.4)

Huwelijksaankondiging (Nederlands Hervormd) 12-6-1661 te Heerlen (2.9).



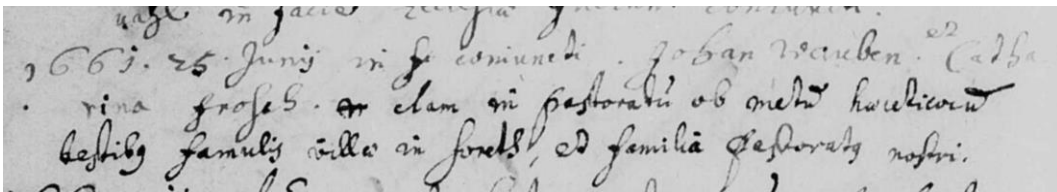
Figuur 2.9: ondertrouw Nederlands Hervormde gemeente st. Pancratius Heerlen; Jan Woben (Wa.III.4) "van Simpelvelt" en Catharina Vrosch (Wa.III.5) "jongedochter van Souret"

Gehuwd (Nederlands Hervormd) 25-6-1661 te Heerlen (figuur 2.10)



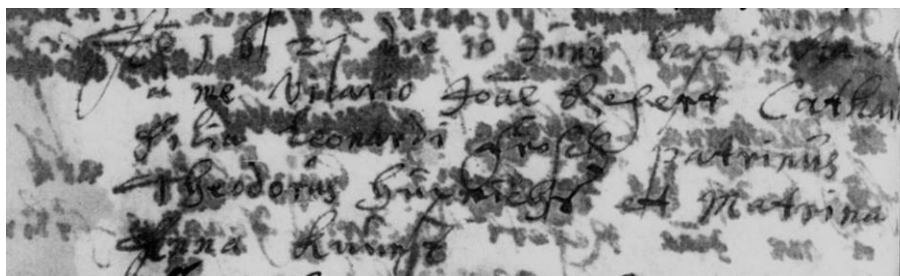
Figuur 2.10: trouwregister Nederlands Hervormde gemeente st. Pancratius Heerlen; Jan Woben (Wa.III.4) en Catharina Vrosch (Wa.III.5)

Gehuwd 25-6-1661 te Simpelveld (figuur 2.11) met

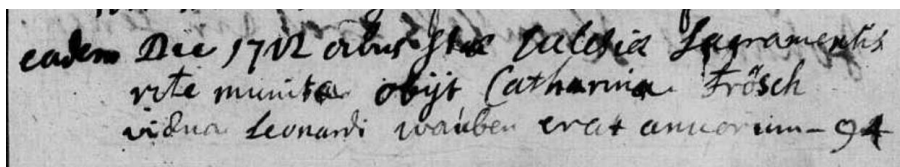


Figuur 2.11: liber matrimonium st. remigius Simpelveld, Johan Wauben (Wa.III.4) en Catharina Frosch (Wa.III.5)

Wa.III.5 **Catharina Frösch [Froesch]** ♀, gedoopt 10-6-1627 te Simpelveld (figuur 2.12) (doopgetuigen Theodorus Huperechts ♂ en Anna Krintss ♀), overleden 26-3-1712 te Simpelveld (figuur 2.13). Dochter van **Leonardus Froesch** ♂ (Wa.IV.10) en **Maria Doutzenberg** ♀ (Wa.IV.11)



Figuur 2.12: liber baptizatorum st. Remigius Simpelveld;
Catharina Frosch (Wa.III.5)

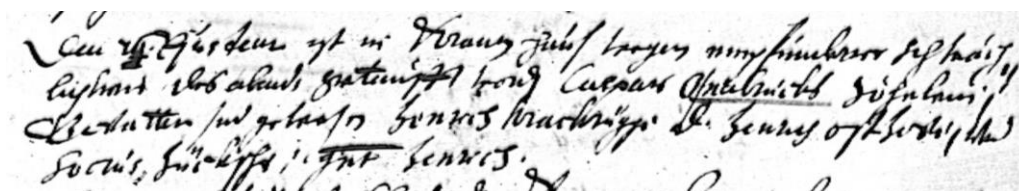


Figuur 2.13: liber mortuorum st. Remigius Simpelveld;
Catharina Frosch (Wa.III.5)

Uit dit huwelijk

Leonardus Wauben ♂ (Wa.II.2).

Wa.III.6 **Henricus Osnabrücken [Ossenbruggen] [Osenbruch]** ♂, gedoopt 26-5-1633 te Unna (D) (evangelische gemeente) (figuur 2.14), overleden 14-8-1704 te Bruchhausen (D). Zoon van **Caspar von Osenbroich** (Wa.IV.12) en **Margaretha Huick** (Wa.IV.13)



Figuur 2.14: geboorteregister evangelische gemeente Unna, Heyns Osnabruck

Hij was schout en rentmeester te Merkstein (D)

Gehuwd 15-9-1676 te Heinsberg-Marienberg (D) (getuigen: Gerhardus Pelser, Mathäus Branatore, Hermannus N.N. (bediende) met

Wa.III.7 **Anna Catharina Lipman** ♀, overleden 8-5-1716 te Bruchhausen (D). Dochter van **Wilhelmus Wolfgangus Lipman** ♂ (Wa.IV.14) en **Anna von Vierdenhalven** ♀ (Wa.IV.15).

Uit dit huwelijk

Anna Elisabeth Osnabrück ♀ (Wa.II.3)

Notitie

Schloss und ehemalige Herrschaft Rimburg, door Christian Quir. Aachen 1835, pagina 112:

Ausser den obigen vier Haupt-Ritterlehen gab es sowohl unter Uebach als auch in dem sogenannten Quartier über Worm noch mehrere Güter, die au den gedachten Lehenhofe zu releviren waren. Von diesen sollen hier noch ein Paar angeführt werden.

Bruchhausen dankt zijn naam aan de ridders van Bruch van Husen, die in documenten uit de 14e eeuw voor het eerst verschijnen. In de 17e eeuw is het geslacht uitgeslorven met Willem van Bruchhausen. Diens dochter huwde met vrijheer Willem von Bernsaw zu Dirne. Hij werd op 26 maart 1625 beleend met de burcht Bruchhausen en de aanhorige goederen. Op 15 mei 1630 verkocht het echtpaar voor 7200 Akense daalders het huis Bruchhausen, dat inmiddels zeer bouwvallig was geworden aan Bertram Banritzer, gehuwd met Gertrud Clot. Bij de verkoop van het riddergoed behoorden ook: de gracht, vijvers, weilanden, beemden, akkerlanden, bossen, erfpachten, renten of cijzen aan kapoenen en kippen, erf- en houtgerechtigdheden in het Abdissenbosch.

In 1633 verkochten de voogden van de minderjarige kinderen van het voornoemde echtpaar Baruitzer Clot, Mathias Clot, schout te Heerlen, en Johan von Birgt, het goed met aangehoorigheden, dat ieder jaar 2 malder haver aan de abdij van Thorn moest leveren, aan Hendrik Wolff uit Bruchhausen. Door erfenis kwam het goed aan de rentmeestersfamilie Osenbruch, die het weer overgaf aan haar schoonzoon Petrus Dionisius Vincken. Via erfenis kwam het in de 19e eeuw in het bezit van Hendrik Joseph Gouders.

Generatie IV: overgrootouders

Wa.IV.8 **Petrus Wauben** ♂.

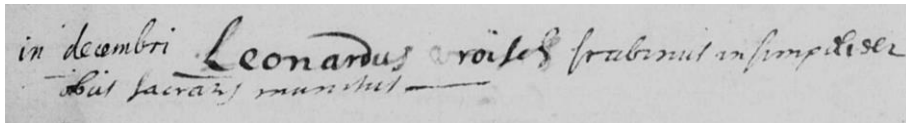
Gehuwd met

Wa.IV.9 **Anna Boenen** ♀.

Uit dit huwelijk

Joannes Wauben ♂ (Wa.III.4).

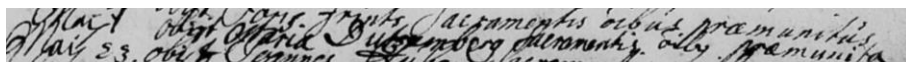
Wa.IV.10 **Leonardus Frösch [Froesch] [Vroisch]** ♂, overleden 12-1673 te Simpelveld (figuur 2.15)



Figuur 2.15: liber mortuorum st. Remigius Simpelveld, Leonardus Vroisch (Wa.IV.10)

Gehuwd met

Wa.IV.11 **Maria Doutzenberg** ♀, overleden 7-5-1688 te Simpelveld (figuur 2.16).



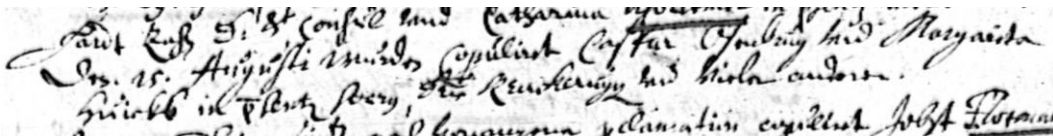
Figuur 2.16: liber mortuorum st. Remigius Simpelveld, Maria Dytzenberg (Wa.IV.11)

Uit dit huwelijk

Catharina Frösch [Froesch] ♀ (Wa.III.5)

Wa.IV.12 **Caspar von Ossenbroich** ♂.

Gehuwd 15-8-1632 te Unna (D) (evangelische gemeente) (figuur 2.17) met



Figuur 2.17: trouwregister evangelische gemeente Unna, Caspar Ossenbroich (Wa.IV.12) en Margarita Huicks (Wa.IV.13)

Wa.IV.13 **Margareta Huick** ♀.

Uit dit huwelijk

Henricus Osnabrücken [Ossenbruggen] [Osenbruch] ♂ (Wa.III.6)

Notitie

1615 Februar 15

Beschreibung : Johan von Oßenbroch zu Ossenbroch, Herr zu Blitterßweich, erklärt vor den Schöffen des Gerichts in Collen, Henricus Faber, Dr. der Rechte, und Johannes Fabritius, und vor dem Notar Paulus Gaelen von Gülich, dass er in seinem Heiratsvertrag mit Giertrud Schimmelpfennigh festgesetzt habe, dass die aus dieser Ehe stammenden Kinder mit Geld verglichen werden, falls er eine zweite Ehe eingehe, während die Kinder aus dieser Ehe die Erbgüter erhalten sollen; da nun der vorgesehene Fall eingetreten, so vermacht er seiner Tochter aus erster Ehe Margaretha mit Zustimmung seiner Verwandten aus den Häusern Oßenbroch und Schirpen und seiner zweiten Gemahlin Elisabeth geborene von Viermondts 9000 Taler Neußer Währung, den Taler zu 52 Albus gerechnet, dazu eine adeliche Ausrüstung oder 1000 Taler, dagegen hat sie zu Gunsten **seiner beiden Söhne** aus zweiter Ehe keine Ansprüche auf die väterlichen Erbgüter. Zeugen: Henrich von Efferen gen. Hall zum Busch, Godfridt Dußell, Dr. der Rechte, Werner Pampis, Urbain Esser, Herman Bellman. Bestellsignatur : Gesamtarchiv von Romberg - Urkunden, Nr. 2390

Bruchhausen dankt zijn naam aan de ridders van Bruch van Husen, die in documenten uit de 14e eeuw voor het eerst verschijnen. In de 17e eeuw is het geslacht uitgeslorven met Willem van Bruchhausen. Diens dochter huwde met vrijheer Willem von Bernsaw zu Dirne. Hij werd op 26 maart 1625 beleend met de burcht Bruchhausen en de aanhorige goederen. Op 15 mei 1630 verkocht het echtpaar voor 7200 Akense daalders het huis Bruchhausen, dat inmiddels zeer bouwvallig was geworden aan Bertram Banritzer, gehuwd met Gertrud Clot. Bij de verkoop van het riddergoed behoorden ook: de gracht, vijvers, weilanden, beemden, akkerlanden, bossen, erfpachten, renten of accijnzen aan kapoenen en kippen, erf- en houtgerechtigdheden in het Abdissenbosch.

In 1633 verkochten de voogden van de minderjarige kinderen van het voornoemde echtpaar Baruitzer Clot, Mathias Clot, schout te Heerlen, en Johan von Birgt, het goed met aangehorigheden, dat ieder jaar 2 malder haver aan de abdij van Thorn moest leveren, aan Hendrik Wolff uit Bruchhausen. Door erfenis kwam het goed aan de rentmeestersfamilie Osenbruch, die het weer overgaf aan haar schoonzoon Petrus Dionisius Vincken. Via erfenis kwam het in de 19e eeuw in het bezit van Hendrik Joseph Gouders. (N.B. Bruchhausen ligt onder Bonn).

In een oorkonde van 4 februari 1544 verklaart Johan van Bronckhorst, kasteelheer te Rimburg dat het gehucht Bruchhausen "in der lesten veheden von den burgundischen Kriegsvolck schier afgebrant ist". In 1678 verwoestten de Fransen het dorp en plunderden het volledig uit.

In oude akten komt de naam Bruchhausen onder diverse benamingen voor: 1482 Broichusen; 1677 Bruchhulsen; 1784 Brouchhausen. In 1472 worden de dorpen Rimburg en Bruchhausen nog tezamen vermeld als Husen. In genoemd jaar heet Rimburg echter "Overhusen"; het eerste lid Over wil zeggen aan de overzijde van de Worm oftewel tegenover de burcht Rimburg gelegen.